

LESSON 28-2**LADY – PATACARA**

Her husband had an axe with him. He took it and went here and there in the heavy rain looking for sticks and leaves to make a shed for her. Seeing a bush grown on an ant-hill he went there to chop it down. Hardly had he given a few blows to cut a stick when a poisonous snake slipped out of the ant-hill and bit him. Immediately he fell down dead.

Patacara waited and waited for her husband. Her pain became more and more severe and she gave birth to another son. Now the two children, unable to bear up with the rain, wind and cold began to scream and yell at the top of their voices. The mother could not do anything. She put the children in her bosom, stood with her hands and knees; pressed them together and spent the whole night without any sleep.

Early the next morning she took the new born son who looked like a piece of meat; placed him on her hip; gave the older boy one of her fingers to hold and said: ‘Come, darling; Your father has left us.’ She went along the path he took and when she came near the ant-hill she saw her husband lying dead, his flesh purple, and his body hard. “All because of me, My husband died on the road” and crying and weeping she went away.

သင်ခန်းစာ (၂၈-၂)**ပဋ္ဌာစာရာ အမျိုးသမီး**

ခင်ပွန်းသည်လည်း ပုဆိန်ကိုင်ကာ ယာယီတဲထိုးဖို့ အမိုးလုပ်ရန် သစ်ကိုင်းသစ်ရွက်များကို အရှာထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ချတောင်ဖို့အပေါ်တွင် ခြံခက်များတွေ့သဖြင့် အကိုင်းအခက်များကို ခုတ်လေးရာ တောင်ဖို့ထဲမှ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေထွက်လာပြီး ပေါက်လိုက်ရာ မြွေဆိပ်တက်၍ သေလေတော့၏။

ပဋ္ဌာစာရာသည် ခင်ပွန်းသည်အား စောင့်ရင်းစောင့်ရင်း ပိုမိုပြင်းထန်စွာ ဗိုက်နာလာသဖြင့် တစ်ဦးတည်းပင် ဒုတိယသားငယ်လေးကို ဖွားမြင်ခဲ့ပါတယ်။ လေမိုးများ ပြင်းထန်ပြီး မုန်တိုင်းကြမ်း နေချိန်တွင် သနားစရာ ပဋ္ဌာစာရာသည် သားကြီးလူမမယ်လေးနှင့် သားငယ်မွေးကင်းစလေးတွေကို

ရင်ခွင်ထဲမှာ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဖက်ထား၍ မိမိကိုယ်ဖြင့် အမိုးလုပ်ကာ အကာအကွယ်ပေး ခဲ့ရလေ၏။ ကလေးငယ်များသည် လွန်စွာ စိုရွဲ ချမ်းစိမ့် ကြောက်ရွံ့စွာ ငိုကြွေးကြသော်လဲ မီးတွင်း ထဲမိခင် ပဋ္ဌာစာရာမှာ တစ်ညလုံး လေးဘက်ထောက်လျက် ကလေးငယ်နှစ်ဦးအား တစ်ယောက် တည်း စောင့်ရှောက်ခဲ့ရပါတယ်။

နောက်နေ့ နံနက်မိုးလင်းသော် အသားတစ် အသားတုံးလေးသဖွယ်ရှိသော မွေးကင်းစကလေး လေးကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ သားကြီး၏ လက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲကာ “သားတို့လာ သင်တို့အဖေကတော့ ငါတို့ကို ပစ်ထားသွားလေပြီ”ဟု ဆို၍ ခရီးဆက်လာရာ ခင်ပွန်းသည် မြွေပေါက်၍ သေဆုံးနေသည့် နေရာသို့ရောက်ကာ မာတောင့်လျက် ပြာနှမ်းနေသော ခင်ပွန်းသည်၏အလောင်းကို ကံဆိုးစွာမြင် တွေ့လေရာ ငါ့ကြောင့် ငါ့ ခင်ပွန်း လမ်းမှာ သေဆုံးရလေပြီ ဟု ယူကြိုးမရ ငိုကြွေးရလေ၏။

She had to cross a river called Acirawati. It was flooded but not deeper than the waist. When she came near the bank of the river she thought, “New I am very weak because the whole of last night I had no food, no sleep and lost blood too. I cannot carry both the children at one time.” So she kept the older boy on the nearer bank. After carrying the younger one across the river, broke some branches of a tree and spread them on the ground. She kept the child on it and returned to the older child,

She had hardly come to the midstream when a hawk saw the younger child and mistaking him for a piece of meat swooped down from the sky to catch him. The mother seeing the hawk swooping down to take away the child screamed with a loud voice such as “Su! Su!” The older boy thought, “*Mother is calling me?” and in a hurry fell into the water. While the mother was rushing towards him to save him he was swept away by the river and the younger son was carried off by the hawk.

Now Patacara was very, very sad and cried and cried saying, “One of my sons has been carried -off by the hawk; the other has been swent away by the water: by the road-side my husband lies dead.”

She went off crying until she met a man and asked him. "Sir, where do you live?"

'In Savatthi" said he.

"In the city of Savatthi in such and such a street lives such and such a family. Do you know them, Sir?"

"Yes, my good lady, I know them. But don't ask me about that family. Ask me about any other family you know."

ထိုသို့ဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့လေရာ အာစီရဝတီအမည်ရှိသော မြစ်ကမ်းနံဘေးသို့ ရောက်လာခဲ့၏။ မုန်တိုင်းကြောင့် မြစ်ရေကြီးနေသော်လည်း ခါးလောက်သာရှိသဖြင့် ဖြတ်ကူးရန် ကြံစည်ပြီး ဤသို့ စဉ်းစား၏။ ငါ့မှာ အစာရေစာမရှိသည့်အပြင် ကလေးမွေးပြီးကာစ သွေးများအားနည်းပြီး အားယုတ်လှပြီ သားငယ်နှစ်ဦးတို့အား တပြိုင်တည်း ခေါ်ချီပြီး မြစ်ကူးရန် ငါ့မှာ အားမရှိပေ။ ထိုသို့ စဉ်းစားကာ သားကြီးအား မြစ်ကမ်းပါးဘေးမှာ ထားပြီး သားငယ်လေးနဲ့ အရင်ဖြတ်ကူးခဲ့ပါတယ်။ သစ်ရွက်များဖြင့် အခင်းလုပ်ကာ သားငယ်လေးအား ခဏချထားခဲ့၍ သားကြီးအား ပြန်ခေါ်ရန် မြစ်ကို တဖန် ပြန်ကူးခဲ့ပါတယ်။

မြစ်၏အလယ်သို့ရောက်သော် စွန်ကြီးသည် မိုးကောင်းကင်မှာပျံဝဲအစာရှာရာ သားငယ်လေး ကို အသားတုံးအမှတ်ထင်၍ သုတ်ချီလေတော့၏။ သားငယ်စွန်ချီသွားသည်ကို ပဋ္ဌာစာရာသည် သားငယ်လေးကို ပစ်ချလိုငြား ရှူး ရှူးဟု စွန်ကို ခြောက်လှန်ရာ မြစ်တဖက် ဟိုဘက်ကမ်းက သားကြီးသည် သူ့မိခင်မှ သူ့အားလှမ်းခေါ်သည်ဟု ထင်မှတ် မှားပြီး မြစ်ကိုကူးရာ မြစ်ရေထဲသို့ မျောပါသွားလေတော့၏။ ပဋ္ဌာစာရာသည် ထိုအဖြစ်ကို မြင်လေသော် သားကြီးအား ဆယ်ယူရန် အမြန်သွားရာ သားငယ်အား စွန်ချီသွားလေတော့၏။ သားကြီးလဲ မြစ်ရေထဲ စီးမျောကာ ရေနစ်ဆုံး ပါးသွားခဲ့ပါတယ်။

ပဋ္ဌာစာရာသည် လွန်စွာ ယူကြိုးမရ၊ ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်ကာ ငါ့ သား စွန်ချီ သွားပြီ၊ ငါ့သား ရေနစ်မျောပါသွားပြီ၊ ငါ့ယောက်ျားလဲ လမ်းဘေးမှာ သေပြီဟု ရှူးမတတ် ဆိုလေတော့၏။

ပဋ္ဌာစာရာ မျက်ရည်စက်လက် ခရီးဆက်ခဲ့ရာ တစ်နေရာအရောက်တွင် လူတစ်ဦး အားတွေ့၍

အသင် ဘယ်ကလာသနည်းဟု မေးမြန်းရာ သာဝတ္ထိမှ လာသည်ဟု ဖြေကြားလေသည်။

ဤသာဝတ္ထိမြို့မှ ထိုလမ်းတွင်နေသော ဤမိသားစုကို သိပါသလားဟု မေးရာ၊ “မိန်းကလေး ငါ သိပါတယ်။ သို့သော် ယင်းမိသားစု အကြောင်းမမေးပါနှင့် ကျန်တဲ့တခြား မိသားစုများ အကြောင်း ကို မေးပါဟု ပြောခဲ့ပါတယ်။

“O! good sir, I know only that family. Please tell me about that family,” said she.

“Since you insist I cannot hide the truth.” said the man, “Do you know there was a heavy rain last night?” asked he.

“Yes,” answered the lady, “I know. It rained only on me I suppose, because I had the worst of it.”

“In that heavy rain,” continued the man, “that house was broken. Its walls fell on the father, mother and only son.”

“Oh! no! Don’t tell me they are dead too!” said the lady.

“Yes, can you see that fire over there?” he asked pointing to some flames of fire at a short distance.

“Yes, I can see it,” replied the lady. “That is their funeral fire,” said the man.

No sooner had Patacara heard this then she fell on the ground and began to roll here and there with grief. A few people came there and took her to the Temple at Jetavana where the Buddha was preaching. The Buddha asked some ladies to wash her, clothe her, give her food and then he consoled her in the most sweet and wonderful voice. When the Buddha finished His preaching she recovered her senses and begged the Buddha to ordain her. The Buddha did ordain her.

အို... အသင်, ကျွန်မသည် ထိုမိသားစုကိုဘဲ သိချင်ပါသည်။ ပြောမှာသာပြောပါဟု တောင်းပန်လေ၏။

မိန်းကလေး - သင်တောင်းပန်၍ ငါပြောပြရလျှင် မနေ့ညက မှန်တိုင်းကျသည်ကို သင်သိ

သလော။

ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မသွားရာ မိုးလိုက်ရွာ၍ ကျွန်မ အဆိုးရွားဆုံး ကြုံတွေ့ခဲ့ရ ပါတယ်။

ထိုပြင်းထန်သော မုန်တိုင်းမိုးကြောင့် အိမ်နံရံများ ပြိုကျကာ အဖေ အမေနှင့်သူတို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သားတို့အပေါ်ပြုလဲကျပြီး သေကုန်ကြ၏။

အို... အဖြစ်ဆိုးလှချည်းလား. သူတို့လည်း ဆုံးပါးသွားပြီဟု မဆိုပါနဲ့။

မိန်းကလေး-ဟိုမှာမီးပုံမီးတောက်ကိုတွေ့သလားဟုခပ်လှမ်းလှမ်းကမီးပုံ မီးလျှံများကို ညွှန်ပြလေ၏။

ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ပါတယ်။ အေး.....အဲဒါဟာ သူတို့ရဲ့အလောင်းတွေကို မီးသင်္ဂြိုဟ်တဲ့ မီးပုံဘဲဟု ဆိုခဲ့ပါတယ်။

ထိုသတင်းဆိုးကို ကြားလျှင်ကြားချင်း ပဋ္ဌာစာရာသည် အရပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်၍ ရင်စို့ကာ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားလေတော့၏။ ပဋ္ဌာစာရာသည် လွန်စွာကြောက်ရွံ့ ရင်ကွဲ၍ ဆောက်တည်ရာမရ မြေကြီးပေါ်တွင် လူးလိုမ့်ကာ အော် ဟစ် ငိုကြွေးလေတော့၏။ ပဋ္ဌာစာရာ၏အဖြစ်ကို သနားကြ သော လူတချို့သည် သူမကို မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံး တရားဟောကြားနေသော ဇေတဝန်ကျောင်း တော်သို့ ခေါ်ယူလာခဲ့ကြရာ မြတ်စွာဘုရားသည် အမျိုးသမီးများအား ပဋ္ဌာစာရာကို ခေါ်ယူ ရေချိုး သန့်စင်ပေးကြရန် မိန့်တော်မူလေ၏။ ပဋ္ဌာစာရာအား ရေမိုးချိုး သန့်စင် အစားအစာများ စားသောက်စေပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ခေါ်ဆောင်စေပြီး ချိုသာအေးမြပြီး ကရုဏာကြီးမားသော မေတ္တာသံဖြင့် သစ္စာလေးပါး အကျိုး အကြောင်းသဘာဝတရားများဖြင့် စိတ် သက်သာမှုကို ချက်ချင်းဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် အဆုံးတွင် ပဋ္ဌာစာရာသည် အသိတရားများဝင်ရောက်ကာ ဒုက္ခဆင်းရဲများ လွတ်ငြိမ်းဖို့ရန်အလို့ငှါ သာသနာ့ဘောင်အတွင်း ဘိက္ခုနီအဖြစ် ဝင်ခွင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထားလေရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပဋ္ဌာစာရာအား သာသနာ့ ဘောင်အတွင်း ဝင်ရောက်စေခဲ့ပါတယ်။